

UWAGI

12 czerwca 2019 r.

Po raz kolejny zwracam się z prośbą o objęcie ustawą „naprawczą” również osób z roczników wcześniejszych 49-52, którym odebrano prawa nabyte przez nieuzasadnione i nigdzie w ustawie nie pisane prawo Daty Złożenia Wniosku, które to jak zapewne ustawodawcy wiadomo zostało wprowadzone wraz z ustawą nowelizującą art.25 ust.1b w celu obejścia ustawy i stosowania z mocą wsteczną art.25 ust.1b kobietom z roczników 49-52, których w świetle prawa ta ustawa nie dotyczyła. Pomimo rażącego naruszenia praw nabytych potwierdzonego postanowieniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 listopada 2015 r, Sygn.akt P 11/40 w którym orzeczono, że art.25 ust.1b ustawy FUS nie obejmuje osób, które przed 1 stycznia 2013 r. korzystały z wcześniejszej emerytury i przed tym dniem nabyły prawo do emerytury w wieku powszechnym (spełniły warunki jej uzyskania) niezależnie od tego, czy odpowiedni wniosek złożyły, czy nie”. Władze zignorowały postanowienie TK i w dalszym ciągu obniżały świadczenia z art.25 ust.1b osobom składającym wnioski o wypłatę przeliczonych świadczeń z art.129.1 bezprawną mocą Daty Złożenia Wniosku. Błędna, niezgodna z zasadami ustawy interpretacja celu złożenia wniosku o wypłatę, który miał jedynie znaczenie deklaratoryjne na wniosek o Przyznanie Nowej Emerytury a tym samym ustalenie prawa i wysokości świadczeń na mocy ustawy obowiązującej w dniu złożenia wniosku, czyli po 31 grudnia 2012 r. umożliwiła organowi rentowemu obejście ustawy i obniżanie świadczeń z art 25 ust.1b z mocą wsteczną, co stanowi wykroczenie z art 58 & 1 i Art.3 K.P.C. oraz Art 2 Konstytucji. Nigdzie w całej ustawie obowiązującej do dnia 1 stycznia 2013 r. nie istnieje ani jeden przepis prawny, warunkujący sposób obliczania wysokości świadczeń w wieku emerytalnym od Daty Złożenia Wniosku. Gdyby Data Złożenia Wniosku decydowała o sposobie obliczenia wysokości świadczeń, jak twierdzi ZUS a nie gwarantowany ustawą sposób obliczania zgodnie z art.26.1 i art.25.1 to w ustawie powinien znajdować się zapis; „wysokość świadczeń będzie obliczona zgodnie z ustawą obowiązującą w dniu zgłoszenia wniosku o ich wypłatę”. Takiego zapisu nie ma w ustawie. Data złożenia wniosku nie stanowi też żadnego warunku nabycia prawa do wypłaty świadczeń w powszechnym wieku emerytalnym z art.129.1, prawa do świadczeń z art.100.1 ani przede wszystkim Prawa do Emerytury Powszechnej z art.24.1, które mówi” urodzonym po 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego co najmniej 60 lat dla kobiet.... z zastrzeżeniem art.46-50 ...” . Oznacza to, że nabywając z art.24.1 emeryturę w obniżonym wieku z art.46 (w zw.z art.29) nabyliśmy PRAWO DO EMERYTURY POWSZECHNEJ, a jedynym warunkiem nabycia prawa do świadczeń w powszechnym wieku emerytalnym jest osiągnięcie wieku emerytalnego” a nie jak ustala ZUS „po osiągnięciu wieku emerytalnego co najmniej 60 lat i po złożeniu wniosku o przyznanie prawa do jego osiągnięcia”. Nabywając emeryturę z art.46 nabyliśmy prawo do emerytury powszechnej i zgodnie z art. 24.1 i żadnego innego wniosku o ponowne przyznanie emerytury nie musiałyśmy już składać, a jedynie spełnić warunek, czyli osiągnąć wiek emerytalny co najmniej 60 lat. Złożenie wniosku stanowi jedynie znaczenie deklaratoryjne uruchamiające wypłatę nowych świadczeń począwszy od m-ca, w którym był zgłoszony wniosek. Wniosek mógł być złożony w dowolnym czasie zgodnie z zapisem art.129.1, który nie jest ograniczony żadnym terminem. Po 1 stycznia 2013 r organ rentowy zmieniając znczenie wniosku o wypłatę przysługujących świadczeń z art.129.1 na wniosek o PRYZNANIE EMERYTURY z art.116.1 manipulując zarówno drukami wniosków jak i interpretacją składanego wniosku stwarzał fałszywe okoliczności umożliwiające obejście ustawy i obniżanie świadczeń z art.25 ust.1b naruszając tym samym art.58 &1 i art.3 K.P.C. oraz art.

2 Konstytucji. Art.116.1 mówi” postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, CHYBA ŻE USTAWA STANOWI INACZEJ”. Ustawa właśnie stanowi inaczej, niż ustalił ZUS i zgodnie z art.129.1 składany wniosek jest jedynie żądaniem wypłaty przeliczonego nabytego już świadczenia, a nie wnioskiem o PRYZNANIE EMERYTURY. Prawo do emerytury w wieku emerytalnym powstało już z dniem nabycia emerytury z Art.24.1 w obniżonym wieku z art.46, czyli przed 1 stycznia 2013 r., a nie jak błędnie ustalił ZUS dopiero od dnia złożeniu wniosku o wypłatę tego świadczenia zgodnie z art.129.1. W związku z tym wszystkie decyzje przyznające świadczenia emerytalne tzw. wcześniejszym emerytom z roczników 49-52 po 1 stycznia 2013 r. z naruszeniem prawa przez zastosowanie art.25 ust.1b ustawy z FUS są obarczone wadą a tym samym zgodnie z Art.58 &1 są nieważne i powinny zostać ponownie przeliczone bez odliczeń i. Żadna z osób składających wnioski o wypłatę świadczeń z art.129.1 do których prawo powstało przed 1 stycznia 2013 niezależnie od tego, jaki druk wniosku kazał ZUS wypełnić, nigdy nie zrzekła się tego prawa. Prawa te odebrał nam bezprawnie ZUS, naruszając tym samym Art.2 Konstytucji RP . Zaprzestanie po wyroku TK z 6 marca 2019 r. stosowania prawa Daty Złożenia Wniosku przy przeliczaniu emerytur dla kobiet z rocznika 53 i stosowanie zasad obliczania określonych w ustawie zgodnie z datą nabycia tego prawa stanowi niezbity dowód, że stosowanie kryterium Daty Złożenia Wniosku do obniżania świadczeń kobietom z roczników 49-52 było bezprawne. W przeciwnym razie każdy złożony po 31 grudnia 2012 r a tym samym po wyroku TK z 6 marca 2019 r wniosek musiałby skutkować stosowaniem art.25 ust.1b również w stosunku do kobiet z rocznika 53 , jako że mamy jedną Konstytucję RP i jedno prawo. Art.32.1 Konstytucji RP wyraźnie mówi, że „wszyscy mają równe prawa i wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne”, co oznacza, że kobiety z rocznika 53 nie mogą być traktowane na innych prawach niż kobiety z pozostałych roczników 49-52 bo wszystkie osoby z roczników 49-53 nabyły z art.46 te same prawa na mocy tej samej ustawy. Tak więc wyrok TK z 6 marca 2019 r przywracający kobietom z rocznika 53 prawo do świadczeń emerytalnych na mocy ustawy, z której to prawo nabyły spowodował, że znalazły się one w identycznej sytuacji, co kobiety z roczników 49-52, które nie złożyły wniosków o wypłatę świadczeń przed 1 stycznia 2013 r. Oznacza to, że prawo do świadczeń kobiety z r. 53 nabyły, ale świadczenia i tak powinny być obniżane z art.25 ust.1b ze względu na zmienione przez ZUS znaczenie Daty Złożenia Wniosku po 1 stycznia 2013 r. Nie może być stosowane inne prawo dla rocznika 53 a inne dla roczników wcześniejszych 49-52 w ramach tej samej ustawy, bo nie jest to zgodne z Konstytucją. Z tego względu wnoszę o zaprzestanie tworzenia następnych podziałów i niesprawiedliwości społecznej, której przez ostatnie lata doświadczyliśmy wystarczająco dużo ze strony władz i objęcie ustawą „naprawczą” całej grupy tzw. wcześniejszych emerytów z roczników 49-53, którzy nabyli prawo do emerytury na mocy tej samej ustawy i na tych samych zasadach. Cała grupa osób, którzy nabyli z art.24.1 prawo do emerytury w obniżonym wieku z art.46 została w równym stopniu pokrzywdzona, z tym że rocznik 53 Podniesieniem Wiek Emerytalnego, a roczniki 49-52 nieistniejącą mocą prawną Daty Złożenia Wniosku.

Z poważaniem U

B. w imieniu roczników 49-52 oraz 53